

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010526
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1220010526.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci odsúdeného V. D., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 08.02.2022 sp. zn. 0T/175/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 23. júna 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. D., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava II z 08.02.2022 sp. zn. 0T/175/2020 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený V. D. sa v skúšobnej dobe určenej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2020 sp. zn. 0T/157/2020 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace vykoná. Okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného pre výkon nariadeného trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený V. D.. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti odsúdený poukázal na to, že žije riadny život, poberá invalidný dôchodok a privyrába si ako brigádnik. Vzhľadom na terajší spôsob života sa záverom domáhal, aby mu bolo podmienené odsúdenie „navýšené“, nakoľko výkon väzby (zrejme odsúdený tým myslel výkon trestu) ho naučil viesť riadny život.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. D. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu okresnému súdu, v ktorom bolo vyslovené, že odsúdený V. D. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok. Pre úplnosť treba dodať, že k rozhodnutiu o neosvedčení podmieneného odsúdeného môže dôjsť už v priebehu skúšobnej doby a nemusí sa vyčakať na jej skončenie.

Sťažnostný súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 28.06.2020 sp. zn. 0T/157/2020 bol odsúdený V. D. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., za o mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom

jeho výkonu na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Skúšobná doba začala plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto trestného rozkazu, t. j. od dňa 29.06.2020. Skúšobná doba odsúdenému mala pôvodne uplynúť dňa 29.02.2022, ale nakoľko skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo počas výkonu väzby, u odsúdeného iba za takej situácie, keby nedošlo k premene podmiennečného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný, táto skúšobná doba by naďalej plynula a jej celková dĺžka by sa odvíjala od doby výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo 17.02.2020 sp. zn. 3T/5/2021 (§ 50 ods. 1, veta tretia Tr. zák.).

Druhostupňový súd z pripojeného rovnopisu trestného rozkazu Okresného súdu Malacky zo 17.02.2020 sp. zn. 3T/5/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2021, zistil, že odsúdený V. D. bol týmto súdnym rozhodnutím uznaný za vinného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom tento skutok (išlo o dva čiastkové útoky) spáchal dňa 29.10.2020 (pri pokračovacom trestnom čine je rozhodujúci okamih ukončenia trestnej činnosti). Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Jednalo sa teda o druho rovnaký úmyselný trestný čin (prečin krádeže), ktorý odsúdený V. D. spáchal v priebehu posudzovanej skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 50 ods. 4, veta prvá Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia vykoná.

Spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej lehote stanovenej pri podmiennečnom odsúdení, najmä ak ide o druho rovnaký alebo podobný trestný čin alebo o trestný čin rovnakej povahy, by spravidla malo byť dôvodom pre nariadenie výkonu podmiennečne odloženého trestu (R10/1974).

V posudzovanom prípade odsúdený V. D. počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život, ale v priebehu skúšobnej doby sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený V. D. nesplnil zákonom požadované podmienky uvedené v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák., okresný súd správne rozhodol, keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná. Zákonu zodpovedá aj zaradenie odsúdeného V. D. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Krajský súd napokon uzatvára, že do úvahy neprichádzalo iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený svojim protiprávnym konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu, nemôže viesť k jeho náprave. Navyše ani podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. (t. j. ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti) neboli splnené, nakoľko takto naznačeným spôsobom súd postupuje iba výnimočne. K tomu treba dodať, že za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. sa považujú mimoriadne okolnosti prípadu, za ktoré nie je možné považovať len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Výnimočné okolnosti prípadu sú preto také okolnosti, ktoré sa svojim významom či obsahom približujú okolnostiam uvedeným v ustanovení § 39 Tr. zák. Sťažnostný súd konštatuje, že žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu neboli vo veci zistené. Odsúdený V. D. sa už po štyroch mesiacoch od začiatku plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, dopustil rovnakej trestnej činnosti, čo nasvedčovalo tomu, že u neho bol výrazne zakorenený negatívny postoj k hodnotám chránených Trestným zákonom a zároveň nedokázal využiť šancu, aby počas plynutia skúšobnej sa nedopustil majetkovej trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka odsúdeného, aby došlo k ponechaniu podmiennečného odsúdenia v platnosti s predĺžením skúšobnej doby, bola zjavne neopodstatnená.

Za danej situácie nevidel nadriadený súd dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného D. G. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.